

ກະຊວງສຶກສາທິການ
ສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

ເລກທີ: 809
ວັນທີ: 10.12.10

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 509 /ນຍ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 07.12.2010

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ເລກທີ: 4376
ວັນທີ: 07.12.10

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້
ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສ.ປ.ປ. ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06/05/2003.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2007.
- ອີງຕາມ ຜົນຂອງການຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ສິງຫາ, ຄັ້ງວັນທີ 26 ສິງຫາ 2010.
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ສະບັບເລກທີ 1170/ ສສ. ສຮ.10, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
- ມາດຕາ 2: ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າຜົນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຖືເອົາວຽກງານນີ້ເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງການພັດທະນາການສຶກສາ.
- ມາດຕາ 3: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຜົນເປັນຢ່າງດີ.
- ມາດຕາ 4: ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

**ນະໂຍບາຍ ແຫ່ງຊາດ
ວ່າດ້ວຍ
ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ**

ກະຊວງສຶກສາທິການ
ພະຈິກ 2010

ສາລະບານ

- I. ພາກສະເໜີ.....1
- II. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ 3
- III. ເນື້ອໃນຂອງນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.....3
- IV. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 5

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ

ເລກທີ 1170 /ສສ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 NOV 2010

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

I. ພາກສະເໜີ

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສປປ ລາວ) ໄດ້ ວາງແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນດານິຕິກຳ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການສົ່ງເສີມສິດທິ ພື້ນຖານດ້ານຕ່າງໆ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ຄວາມ ເປັນເອກະພາບແຫ່ງຊາດໃຫ້ໜັກແໜ້ນ, ນຳພາປະເທດຊາດໃຫ້ຫລຸດພື້ນອອກຈາກການເປັນປະເທດ ດ້ອຍພັດທະນາພາຍໃນປີ 2020 ໂດຍເລັ່ງໃສ່ພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ, ວັດທະນະທຳ ທີ່ຫລາກຫລາຍໄດ້ຮັບການອະນຸລັກ, ປະຊາຊົນມີຄວາມ ສົມບູນພູນສຸກ.

ໂດຍເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ ການສຶກສາແມ່ນສິດທິພື້ນຖານໜຶ່ງທີ່ເປັນຂໍ້ກຸນແຈເພື່ອບັນລຸສິດທິ ພື້ນຖານອື່ນໆຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງໄດ້ຖືເອົາວຽກງານການສຶກສາ ເປັນວຽກງານບຸລິມະສິດໜຶ່ງໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ໂດຍແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງຊາດໃຫ້ມີຄຸນສົມບັດ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ພາລະກິດການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ, ສາມາດປັບໂຕເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການ ໃນ ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພາຍໃນປະເທດ ກໍຄືເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສູ່ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ແລະ ອີງຕາມເປົ້າໝາຍແຫ່ງສະຫັດສະວັດເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ບັນລຸພາຍໃນປີ 2015, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກໍໄດ້ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ (2003-2015) ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງ ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ເຊັ່ນ: ໂຄງການສຶກສາສຳລັບເດັກພິການ, ເດັກຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ດ້ວຍວິທີຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ:

ໂຄງການຮຽນຮ່ວມລະຫວ່າງເດັກພິການ ແລະ ເດັກປົກກະຕິ, ໂຄງການການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານເພື່ອເດັກຍິງ, ໂຮງຮຽນສາມັນກິນນອນຊົນເຜົ່າ, ໂຄງການສະໜອງອາຫານເສີມໃນໂຮງຮຽນ, ໂຮງຮຽນຄຸນນະພາບ, ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ໂຄງການພັດທະນາຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ເຊື່ອມສານແນວຄວາມຄິດ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຊົນເຜົ່າ ເຂົ້າໃນຫລັກສູດ, ປຶ້ມຄູ່ມືຄູ, ປຶ້ມແບບຮຽນຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາ ແລະ ອື່ນໆ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ໂຄງການດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ ເຫັນວ່າການພັດທະນາການສຶກສາໂດຍທົ່ວໄປ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມຄືບໜ້າດີພໍສົມຄວນ. ແຕ່ກໍຍັງມີຫຼາຍບັນຫາ ທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂ ເຊັ່ນ: ປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ໂດຍສະເພາະ ເດັກຍິງ, ແມ່ຍິງ, ຊົນເຜົ່າເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດອື່ນໆ. ຄວາມຫລຸດໂຕນກັນລະຫວ່າງ ເພດຍິງ-ເພດຊາຍ, ລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ, ລະຫວ່າງ ເມືອງທີ່ບໍ່ທຸກ ແລະ ເມືອງທຸກ, ໃນຊັ້ນ ແລະ ສາຍການສຶກສາລະດັບຕ່າງໆ ກໍຍັງມີຫລາຍ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການປະຕິບັດບັນດາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆທີ່ກ່າວມານັ້ນ ສ່ວນຫລາຍຍັງມີລັກສະນະກະແຈກກະຈາຍ, ເຮັດພໍໃຜພໍລາວ, ການປະສານງານພາຍໃນກໍຄືພາຍນອກຂະແໜງການສຶກສາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເອກະພາບ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ, ການກຳນົດພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ໃນການແກ້ໄຂບັນດາອຸປະສັກ ທີ່ມີຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳກັດມີການຊຳຊ້ອນ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນບໍ່ສູງເທົ່າທີ່ຄວນ. ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ທັນສູງ ເຮັດໃຫ້ຂາດຄວາມຍິນຍົງ.

ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເກີດມາຈາກຫຼາຍປັດໄຈ ເຊັ່ນ: ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງປະຊາຊົນຢູ່ກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ເສັ້ນທາງສັນຈອນທຸລະກັນດານ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາຍັງບໍ່ສູງ, ຄວາມທຸກຈົນຂາດເຂີນ ແລະ ຄ່ານິຍົມ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ຫັດສະນະຄະຕິຂອງບາງເຜົ່າ ແລະ ສັງຄົມ ຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ຄົນພິການ ຍັງຖ່ວງດັງການສຶກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລະບົບການສຶກສາເອງ ກໍຍັງບໍ່ທັນສາມາດສະໜອງການບໍລິການສຶກສາທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ແລະ ເປັນໜ້າຈັບໃຈສຳລັບຜູ້ຮຽນ, ຄຸນນະພາບການສຶກສາຍັງຕ່ຳ, ບໍ່ທັນຕອບສະໜອງຕາມຈຸດພິເສດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຮຽນປະເພດຕ່າງໆຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ຂາດເຂີນຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນ, ຄູ່ຍັງຂາດປະສົບການ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ, ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ, ເປົ້າໝາຍຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບແຫ່ງຊາດ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາການສຶກສາເພື່ອໝົດທຸກຄົນໃຫ້ ແຂງແຮງກວ່າເກົ່າ ແລະ ໃຫ້ໄປໃນລວງດຽວກັນ.

II. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

1. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອຮັບປະກັນສິດທິໃນການເຂົ້າເຖິງ ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຢ່າງສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັນ ຂອງທຸກກຸ່ມຄົນໃນສັງຄົມ, ຫລຸດຜ່ອນ ແລະ ລົບລ້າງ ຄວາມຫລຸດໂຕນໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການສຳເລັດການສຶກສາຂອງກຸ່ມທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງ, ແມ່ຍິງ, ຊົນເຜົ່າ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
- ເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາອຸປະສັກ ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກລະບົບການສຶກສາ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ເຖິງ ຈຸດພິເສດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງຫລາກຫລາຍ ຂອງຜູ້ຮຽນທຸກຄົນ.
- ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມແທດເໝາະ ຂອງລະບົບການສຶກສາໃນທຸກລະດັບ, ສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຮຽນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບຜູ້ຮຽນທຸກຄົນ, ສິ່ງເສີມ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຮຽນ, ຄອບຄົວ, ໂຮງຮຽນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ.

2. ເປົ້າໝາຍ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຈຳແນກຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ພາສາ, ສາດສະໜາ, ເພດ, ໄວ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາ ທີ່ມີ ຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ແທດເໝາະ ກັບຄວາມສາມາດຂອງ ແຕ່ລະຄົນ ຕາມ ຫ້າຫລັກມູນຂອງການສຶກສາ; ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອ ປະກອບອາຊີບລ້ຽງກຸ່ມຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ, ແລະ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ໃນທຸກຂົງເຂດ ຂອງ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ ເຊັ່ນ ວຽກງານທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ- ສັງຄົມ, ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

III. ເນື້ອໃນຂອງນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

1. ສືບຕໍ່ພັດທະນາສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານສັງຄົມເພື່ອການຮຽນຮູ້ທີ່ເປັນມິດ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍ ສຳລັບຜູ້ຮຽນທຸກຄົນໃນທຸກຊັ້ນ, ທຸກສາຍ ນັບແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານສຶກສາເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍ ການໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ດ້ານການຈຳແນກ, ສ້າງມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ; ສິ່ງເສີມຄຳນິຍົມ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີຕໍ່ກັບ ເພດຍິງ, ຊົນເຜົ່າ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດປະເພດຕ່າງໆ.
2. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍລົບລ້າງການເກັບຄ່າລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຄ່າຮຽນ ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ໃນໂຮງຮຽນພາກລັດ.

3. ຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ, ສູ້ຊົນຫລຸດຜ່ວນອັດຕາການຄ້າງທ້ອງ ແລະ ອັດຕາການປະລະການຮຽນ ໂດຍການຂະຫຍາຍເຮືອນລ້ຽງເດັກ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະ ຫ້ອງ ກຽມປະຖົມ ແລະ ພັດທະນາມາດຕະຖານສະມັດຖະພາບ ການກຽມຄວາມພ້ອມສຳລັບເດັກ; ຫັນປ່ຽນໂຮງຮຽນມູນລະປະຖົມ ໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ສອນຄົບຖ້ວນຂັ້ນຮຽນ ໂດຍການ ນຳໃຊ້ການສອນທ້ອງຄວບຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຄູ່ເຄື່ອນທີ່ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ; ສະໜອງ ການຊ່ວຍເຫລືອເພີ່ມເຕີມພິເສດໃຫ້ແກ່ຄູສອນທ້ອງ ປ1-ປ3 ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນ ສາມາດ ອ່ານ, ຊຽນ ແລະ ຄິດໄລ່ໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ; ດັດປັບ ປະຕິທິນການສຶກສາ ແລະ ຕາຕະລາງ ເວລາຮຽນ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຈຸດພິເສດຂອງທ້ອງຖິ່ນ.
4. ສືບຕໍ່ປະຕິຮູບຫລັກສູດ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນ ການຮຽນ-ການສອນ ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃນທຸກຊັ້ນທຸກສາຍ, ນັບແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານສຶກສາ ເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມ ຕ້ອງການພິເສດຂອງຜູ້ຮຽນທຸກຄົນ ໂດຍສະເພາະເດັກຍິງ, ແມ່ຍິງ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກ ສອກຫລີກ, ຊົນເຜົ່າ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ທີ່ມາຈາກກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດອື່ນໆ. ປັບປຸງຫລັກສູດ ສ້າງຄູ ແລະ ເຝິກອົບຮົມຄູ ເພື່ອປູກຈິດສຳນຶກ, ສ້າງທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ທັກສະຕ່າງໆເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
5. ຮັບປະກັນໃຫ້ ສະຖານທີ່ການສຶກສາທຸກຊັ້ນ, ທຸກສາຍ ນັບແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານສຶກສາເຖິງການສຶກສາ ຊັ້ນສູງ ແລະ ຫໍພັກຕ່າງໆ ເປັນບ່ອນທີ່ມີສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ມີການປົກປ້ອງທີ່ດີ ສຳລັບເພດຍິງ, ຊົນເຜົ່າ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດປະເພດຕ່າງໆ. ສ້າງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ໂພຊະນາການ, ເປັນຕົ້ນ ສະໜອງອາຫານ, ທາດບຳລຸງ ແລະ ບໍລິການສາທາລະນະສຸກຕ່າງໆ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ຄູ ແລະ ນັກຮຽນມີສຸຂະພາບ ກາຍ ແລະ ສຸຂະພາບຈິດທີ່ດີ.
6. ຮັບປະກັນການສະໜອງອາຄານສະຖານທີ່ ແລະ ການບໍລິການທີ່ແທດເໝາະ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນພິການ ໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າ ຮຽນຮ່ວມໃນສະຖານທີ່ການສຶກສາທົ່ວໄປ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄົນພິການໜັກບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮຽນຮ່ວມໄດ້ ຈິ່ງສະໜອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສູນການສຶກສາພິເສດ.
7. ສິ່ງເສີມການບັນຈຸສັບຊ້ອນຄູສອນ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບການຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການບັນຈຸເຂົ້າເປັນລັດຖະກອນ ແລະ ຄູສອນ ນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ. ສ້າງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ແກ່ຄູສອນ ໃນສະຖານທີ່ ການສຶກສາທຸກລະດັບ, ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ, ຄູສຶກສານິເທດ ແລະ ພະນັກງານ ໃນການປະຕິບັດ ວຽກງານ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ເສີມສ້າງລະບົບການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນດາ ປັດໄຈທີ່ກົດກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວເພື່ອປັບປຸງການວາງແຜນ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

8. ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນທຸກລະດັບ, ເປັນຕົ້ນ ຄະນະກຳມະການ ພັດທະນາ ການສຶກສາ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການ ປົກປ້ອງກຸ່ມດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
9. ເພີ່ມການລົງທຶນໃສ່ການສຶກສາ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຕາມລຳດັບ. ລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຂົນຂວາຍທຶນຮອນທີ່ຈຳເປັນຈາກຊຸມຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ມູນນິທິ, ກອງທຶນຕ່າງໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຂົງເຂດນີ້ ນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ.

IV. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ກະຊວງສຶກສາທິການເປັນເຈົ້າການ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອແນະນຳເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍເປັນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມສະບັບນີ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.
2. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະກຳມະການພັດທະນາ ການສຶກສາຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະສານສົມທົບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ

(Handwritten signature)

ນາ ພັນຄຳ ວິພາວັນ